

RUSKÁ MODRÁ KOČKA

Pod názvem ruská modrá kočka se mnohému čtenáři vybaví kočka štíhlého typu s elegantním vzhledem, který nejednoho obdivovatele okouzlí svým půvabem a charakteristickými rysy. Je ladná, chytrá a velmi přítulná. Často vyniká svou oddaností ke svému majiteli. Řekne, že ruská modrá kočka přilne k jednomu majiteli, se ale nesmí brát doslovně, protože se umí chovat stejně mile jak k majiteli, tak k ostatním členům rodiny. Při příchodu domů vás mile přivítá a doprovází každý váš krok. Jako jedna z mála koček se její povaha podobá povaze psí. Dokáže si s vámi příjemně hrát a naučí se třeba i aportovat. Její hravá povaha ji přetrvává až do doby dospělosti. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že tyto kočky slyší a přijdou, když uslyší své jméno. Nemají problém se soužitím se psy. Dokonce v rodině, kde se nachází pes i větší plemene, přebírají velení.

Proč právě ruskou modrou kočku?

Nejednou jsem na výstavách od obdivovatelů této rasy slyšela: „Když kočku, tak ruskou.“ Chceme-li mít doma kočku, která by nám dělala společnost a radost, sáhneme po tom-

HISTORIE

Původ ruských modrých koček není zcela znám. O historii těchto koček existuje spousta dohadů a názorů stejně jako u jiných plemen. Také já musím vycházet jen z domněnek a článků, které jsem si o původu plemene přečetla. Je všeobecně známo, že pocházejí z Ruska, kde byly velmi oblíbené u carů a carských rodin. Říká se, že nejen její srst, ale i krev je modrá. Četné příběhy a legendy kolem ruské modré kočky podporují její vazbu se starým Ruskem. Údajně ještě v roce 1917 před revolucí měla být tato kočka palácovou kočkou ruských carů. Existuje i úplně odlišná teorie anglického žurnalisty Vesey Fitzgeralda, který zpochybňuje samotný původ a existenci ruských koček jako plemene vůbec.

Název archangelské kočky si vysloužily svým výskytem v ruském přístavu s názvem Archangelsk. Jedna z teorií říká, že se půvabné ruské modré kočky nacházely také v Anglii, Švédsku, Norsku i Dánsku.

V roce 1966 byl přepracován standard ruských modrých koček a v této podobě již existuje dodnes. Při srovnání původních koček dovezených z Archangelska s dnešními ruskými modrými kočkami vidíme, že dnešní kočky zcela odpovídají svým předchůdcům. Základ evropského chovu těchto koček pochází ze skandinávských a anglických chovů. ■

to plemeni. Ruské modré kočky jsou mimořádně hbité a přítulné. Vyhledávají naši společnost a dokážou se naučit různé povely a přizpůsobit se našim zvykům. O kočkách se všeobecně říká, že umí předat svou energii. S touto teorií souhlasím, protože v momentě, kdy vycítí, že nám není dobře, tak se od nás již nevzdálí. Umí být dobrými společníky a kamarády.

Vzhled a charakteristické rysy

Charakteristickými rysy této kočky jsou inteligence a tajemnost. Tajuplnost jí přisuzují v první řadě. Další rysy nejlépe popisuje standard světové organizace FiFe, který říká, že tělo je postavené na dlouhých štíhlých nohách, které jsou zakončené oválnými tlapkami. Ocas je dosti dlouhý, vybí-

že mám-li pocit, že určitou kočku nevychočím, protože se mi jeví jako divoká a neovladatelná (přeci jen je to původem stále šelma...), mýlím se. Stačí poznat její povahu a máme vyhráno. Kočku je nutné brát jako osobnost nejen jako zvíře. Poznám-li co její jedinečná povaha vyžaduje, nic nám nebrání ve společném soužití. Za sebe mohu říct, že mám kočku, která s námi velmi ráda tráví nejen chvílky doma, ale nedělá jí žádný problém sednout si s námi třeba v restauraci. Ona ví, že je tam s námi, a proto si mohu být jista, že ji okolí nijak nepřekvapí a dokáže sedět klidně a pyšně. V klidu na nás počká, než se najíme. Tento fakt jsem zjistila při návštěvě jídelny blízké restaurace u jedné z výstav.

Jak si správně vybrat kotě?

Spousta lidí má problém s výběrem pohlaví koťátka, přestože kočky i kocouři umí být stejně přítulní. Máloukdo si uvědomuje, že na pohlaví budoucí kočky zase až tak moc nezáleží. U kocourka musíme předpokládat, že v době dospělosti se v něm začnou probouzet hormony, které ho nutí označit si svá místa. Začne značkovat a někdy změni svou povahu v dominantní, ale není to pravidlem. Ojedinele se to samé se stává také u koček. Nepřipustíme-li opakovaně kočku ke kocourovi, může nám začít také značkovat. Těchto nepříjemných pachů se můžeme vyvarovat tím, že necháme dospělého jedince vykastrovat. Hlavní důraz bychom měli klást na zdraví koťate. V první řadě bychom si měli zjistit,

hající do špičky. Nosní zrcátko je modrošedé, polštářky tlapek jsou tmavě levandulové nebo modro růžové. Celkovým dojmem působí velmi elegantně a svalnatě. Jedná se o kostru střední mohutnosti. Správná váha dospělých koček je 5 až 5,5 kg, ne více. Hlava je vytvarovaná do krátkého klínu, který nesmí být však příliš dlouhý. Leb-

ka je plochá a dlouhá. Z profilu tvoří čelo s nosem ve výšce obočí konvexní úhel. Nos a čelo jsou rovné. Dvorce hmatových chloupků bývají značně zdůrazněny. Poměrně veliké a u hlavy široké uši ukončené zakulacenou špičkou jsou posazené kolmo k hlavě. Jejich kůže je tenká a průsvitná, vnitřní strana je velmi málo osrstěná. Oči tvaru mandle jsou zasazeny daleko od sebe. Barva je sytě zelená. Bohužel některým kočkám trvá i několik let než oči získají sytou zelenou barvu. Velmi charakteristická je srst, která je krátká, hustá a velmi jemná. Díky mimořádné hustotě plyšové podsady odstavá od těla. Texturou i vzhledem se značně odlišuje od srsti jiných plemen. Barva je modrošedá, jednotná a čistá, se zřetelným stříbrným třpytem. Jen u malých koťátek je povolena jemná struktura.

Co bychom měli vědět

Všeobecně platnou radou je, že bychom se s kočkou sžít, měli bychom poznat její povahu. Charakteristické rysy jednoho plemene jsou sice stejné, ale povaha se u každého jedince vždy malinko liší. Je to stejné jako u lidí, někomu stačí málo a je stále spokojený, někdo má vše a spokojený nebude nikdy. Každá kočka má, stejně jako člověk, své zvyky a povahové rysy. Měla jsem možnost poznat několik koček a musím říct,

v jakém prostředí kotě vyrůstá a poté zkontrolovat jeho celkový zdravotní stav a kondici. Koťátko by nemělo trpět průjemem a nechutenstvím. Nemělo by působit stále malátně a ospale. Tělo musí být dobře stavěné. Hřbet těla nesmí být nijak propadlý. Oči jsou jasné, nijak kalné. Srst hustá a čistá.

Péče

Srst ruských modrých koček nevyžaduje zvýšenou péči. Z důvodu husté pod-

sady srsti se česání koček nedoporučuje. Česáním můžeme způsobit narušení této podsady s následným vypadáváním srsti. Odumřelou srst doporučuji stáhnout hadříkem nebo, ovšem jen zřídka, hustým jemným hřebínkem. Srst by měla být lesklá, jemná a hustá. Hlavní důraz kladu na stravu koťate i dospělého jedince. Proto doporučuji krmit kvalitním, energeticky vyváženým krmivem, které kombinujeme s přísunem ryb, kuřecího masa, masových vývarů a ostatních stravovacích doplňků, kterých je v nabídce pro kočky velká škála. Nedoporučuji zůstat jen u granulí. Kočky mají často mlasný jazýček a nechtějí sníst vše, co se jim naservíruje. Vybírávé kočky naučíme jíst vše tak, že jim stravu kombinujeme s tím, co mají nejraději. Postupně se pak naučí jíst vše. Pestrá strava je předpokladem zdravého vývinu a růstu. Dále nesmíme opomenout na dostatečný přísun tekutin. Zajistíme, aby naše kočka měla vždy dostatek vody. Domácnost doporučuji vybavit například fontánkou, kterou neustále protéká voda. Fontánku si doma můžeme vyrobit nebo přímo zakoupit v některém z obchodů s chovatelskými potřebami. Nesmíme zapomenout, že ke zdraví koček je nutný také dostatečný výběh a prostor ke skotačení a k zdravému růstu. V neposlední řadě nesmíme opomenout, že kočka si vyžaduje také naši pozornost a především naši lásku.

Závěrem mohu říct, že ruská modrá kočka je velmi něžná, ušlechtilá, ale současně i divoká a přirozená. Má v sobě ojedinele kouzlo, kterému ne jeden jedinec podlehne.

Text a foto: **Pavína Zemanová**,
Chovatelská stanice ruských modrých koček **Kings' Blue Cats**
www.kingsbluecats.eu

